ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ὁ συγγραφεύς τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι γιά πρώτη φορά ὠνομάσθησαν οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου χριστιανοί εἰς τήν Ἀντιόχειαν (ια΄ 25). Ὁ δέ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ὁ ἀδελφός τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ἔγραψε μιά πραγματεία μέ τόν τίτλο: *«Περί τοῦ τί τό τοῦ Χριστιανοῦ ἐπάγγελμα»* Δηλαδή: *«Τί σημαίνει τό ὄνομα Χριστιανός».* Ἡ πραγματεία αὐτή ἐγράφη εἰς τήν δύσι τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου φιλοσόφου πατρός καί ἀποτελεῖ τό ἀπόσταγμα τῆς ἁγίας ζωῆς του ἀλλά καί τῆς ἐν Χριστῷ ἐμπειρίας του. Θά σκύψωμεν εἰς τό μεστό αὐτό ἔργο γιά νά πληροφορηθοῦμε κι ἐμεῖς, νά διδαχθοῦμε αὐτό ἀκριβῶς τό ὁποῖο ὅλοι μας πρέπει νά γνωρίζουμε καί νά βιώνουμε, ὅσοι ἐτιμηθήκαμε ἀπό τόν Θεό κι ἐλάβαμε καί φέρουμε τό ὄνομα Χριστιανός.

Α Τό πρῶτο θέμα τό ὁποῖο ἐπισημαίνει ὁ ἅγιος Πατέρας εἶναι, ὅτι πολλοί πού φέρουν τό ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ τό φέρουν ὡς προσωπεῖο. Ὁ διάβολος λοιπόν μέ τίς μεθοδεῖες καί τόν πόλεμό του ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ἀφαιρεῖ τό πλασματικό προσωπεῖο καί ἀποδεικνύει τήν φύσι τους, τόν ἀληθινό χαρακτήρα τους. Ρίπτει, λέγει, ὁ διάβολος ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, τήν κενοδοξία, τήν φιληδονία, τήν φιλαργυρία καί τήν φιλοδοξία καί ἀφαιρεῖ ἀπό πάνω τους τό προσωπεῖο τῆς σωφροσύνης ἤ τῆς πραότητος ἤ κάποιας ἄλλης ἀρετῆς χριστιανικῆς καί ἀποδεικνύεται ἔτσι ὅτι παρά τό ὅτι φέρουμε τό ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ παραμένουμε κάτι ἄλλο ἀπό αὐτό πού ἐξωτερικά φαίνεται. Κι ὅπως παρατηρεῖ, ὅσοι δέν διαμορφώνουν «ἀληθῶς τήν ἑαυτῶν φύσιν» σύμφωνα μέ τήν πίστι, εὔκολα ἀποκαλύπτονται πώς εἶναι κάτι ἄλλο *«παρ' ὅ ἐπαγγέλλονται».* Αὐτός ὁ ἔλεγχος, πού φανερώνει τήν ἀληθινή χριστιανική ὕπαρξι, εἶναι πολύ εὔκολος μέσα στήν καθημερινή ζωή.

Β Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὑποστηρίζει ἐν συνεχείᾳ ὅτι μέ βάσι τήν Ἁγία Γραφή ὁδηγεῖται κάποιος στό συμπέρασμα, ὅτι τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τό ὁποῖο παράγονται καί τά ὀνόματα Χριστιανός καί Χριστιανισμός, δηλώνει τό βασιλικό ἀξίωμα, πού εἶναι ἀνώτερο ἀπό ὅλα τά ἄλλα. Κι ὅπως ὁ βασιλεύς Χριστός, κατέχει τό πλήρωμα τῶν ἀρετῶν καί εἶναι ἡ ἴδια ἡ ἀρετή, κατά παρόμοιο τρόπο κι ἐμεῖς, ἐφόσον ἀποκτοῦμε τό ἴδιο ὄνομα, *«συναπτόμενοι πρός αὐτόν διά τῆς πίστεως»,* ὑποχρεωνόμαστε νά ἔχουμε τήν ὁμωνυμία μέ ὅλα ἐκεῖνα τά ὀνόματα, πού φέρει ὁ Χριστός, *«ἡ ἄφθαρτος φύσις».* Ἄρα λοιπόν ὅλοι οἱ Χριστιανοί πρέπει νά ἔχουμε στήν πραγματικότητα, στόν χαρακτήρα μας καί στήν συμπεριφορά μας ὅλες τίς ἰδιότητες τοῦ Χριστοῦ, τίς ὁποῖες φανερώνουν, ὅτι ἔχει τό ὄνομά Του.

Γ Παρατηρεῖ ἐπίσης, ὅτι εἶναι ἀσυμβίβαστο, νά φέρει κανείς τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, χωρίς νά ἀποδεικνύει ἔμπρακτα αὐτό πού δηλώνει τό ὄνομα, χωρίς νά μιμεῖται δηλαδή τόν Χριστό. Γιατί στήν πραγματικότητα ὁ Χριστιανισμός εἶναι *«μίμησις θείας φύσεως».* Κι αὐτό τονίζει ὁ ἅγιος Πατέρας, δέν εἶναι σχῆμα λόγου, οὔτε ὑπερβολή, ἐπειδή καί ἡ δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ἔχει γίνει *«κατ' εἰκόνα Θεοῦ»,* ἀλλά καί ἡ ἐπαγγελία καί ἡ προοπτική τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι νά ἐπαναφέρει τόν ἄνθρωπο στήν ἀρχαία μακαριότητα.

Δ Ἐπισημαίνει μάλιστα, ὅτι ἡ ἀσυμφωνία ὀνόματος καί βίου δέν εἶναι μόνον ἀσυμβίβαστη στόν Χριστιανό, ἀλλά καί ἐπικίνδυνη, ἐπειδή γίνεται ἀφορμή νά κατηγορῆται ὁ Θεός τῶν Χριστιανῶν μεταξύ τῶν ἀπίστων. Γράφει ἐπί λέξει: *«Ἐάν, λοιπόν ὁ ὁρισμός λέγει, ὅτι ὁ Χριστιανισμός εἶναι μίμησις τοῦ Θεοῦ, αὐτός πού ἀκόμη δέν ἔχει ἀποδεχθεῖ τήν μυστική διδασκαλία τῆς πίστεως,* (εἶναι ἄπιστος, ἤ νεοφώτιστος) *θά φαντασθεῖ ὅτι ὁ Θεός μας εἶναι ἀνάλογος μέ τόν βίο πού ζοῦμε ἐμεῖς, οἱ ὁποῖοι πιστεύουμε, ὅτι εἶναι μίμησις τοῦ Θεοῦ.* Ἑπομένως ἄν βλέπει παραδείγματα κάθε ἀγαθοῦ, θά πιστεύσει ὅτι ἀγαθός εἶναι καί ὁ Θεός, τόν ὁποῖο ἐμεῖς λατρεύουμε. Ἄν ὅμως κάποιος εἶναι ἐμπαθής καί θηριόμορφος καί κατά καιρούς κυριεύεται ἀπό διάφορα πάθη, λαμβάνοντας μέ τόν χαρακτήρα του πολλές μορφές ζώων, γιατί μέ τίς ἀλλοιώσεις τῆς φύσεώς μας μπορεῖ νά δεῖ, νά σχηματίζονται μέσα μας πραγματικά θηρία, κι ἔπειτα αὐτός νά ἀποκαλεῖται Χριστιανός, μολονότι εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι ἡ ἐπαγγελία τοῦ ὀνόματος ὑπόσχεται μίμησι τοῦ Θεοῦ, δέν θά γίνει ἀφορμή μέ τήν ἰδιωτική του ζωή, νά κατηγορηθεῖ ὁ Θεός μας μεταξύ τῶν ἀπίστων; Καί βέβαια. Γι' αὐτό καί ἡ Γραφή ἐκτοξεύει ἐναντίον αὐτῶν τήν πιό φοβερή ἀπειλή, λέγοντας: *«Ἀλλοίμονο σ' αὐτούς πού ἐξαιτίας τους βλασφημεῖται τό ὄνομά μου μεταξύ τῶν εἰδωλολατρῶν»* (Ἡσαΐου νβ΄ 5). Νομίζω δέ ὅτι καί ὁ Κύριος ὁδηγῶντας μας πρός αὐτήν τήν ἔννοια, λέγει πρός αὐτούς πού εἶναι σέ θέσι νά ἀκούσουν, τά ἑξῆς: *«Νά γίνεσθε τέλειοι, ὅπως εἶναι τέλειος καί ὁ οὐράνιος Πατέρας σας»* (Ματθαίου ε΄ 45). Γιατί, ἐκεῖνος πού ἀποκαλεῖ τόν ἀληθινό Πατέρα, πατέρα τῶν πιστῶν, θέλει καί ὅσοι ἔχουν γεννηθεῖ ἀπό αὐτόν νά ἐξομοιώνονται στήν τελειότητα τῶν ἀγαθῶν, πού ὑπάρχουν σ' Ἐκεῖνον».

Θ Περαιτέρω ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀπαντᾷ στήν ἐρώτησι: *«Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐξομοιωθεῖ ἡ ταπεινή ἀνθρώπινη φύσις μέ τήν μακαριότητα πού ὑπάρχει στόν Θεό;»*

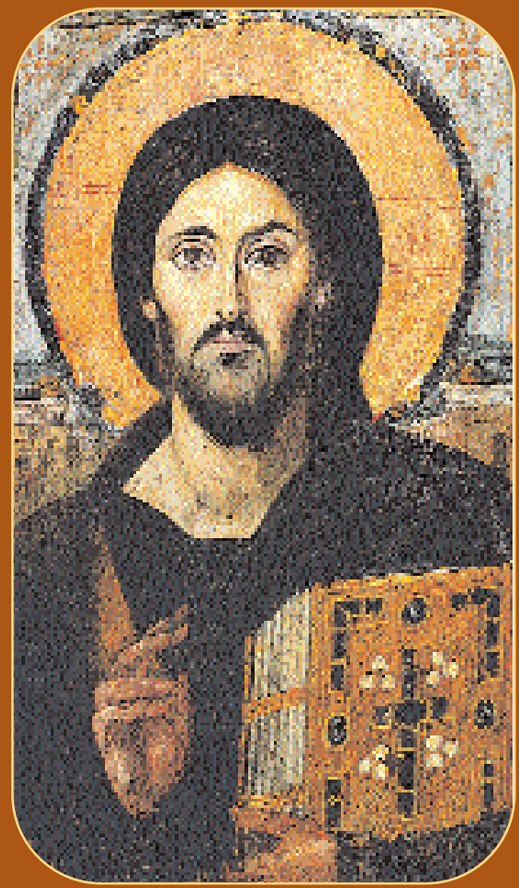
Ἀπαντᾶ δέ: *«Αὐτό ἐπιτυγχάνεται μέ τήν μίμησι τῶν ἐνεργειῶν τοῦ Θεοῦ».* Συνεχίζει δέ μέ ἄλλη ἐρώτησι: *«Ποιές εἶναι οἱ δικές μας ἐνέργειες, πού ὁμοιάζουν μέ τίς θεῖες ἐνέργειες;»* Κι ἀπαντᾷ: *«Νά ἀποφεύγουμε κάθε κακία, ὅσο αὐτό εἶναι δυνατό, διατηρῶντας τόν ἑαυτό μας καθαρό ἀπό τούς μολυσμούς της στά ἔργα, στά λόγια καί στή σκέψι, πρᾶγμα πού φανερώνει ὅτι ὄντως μιμούμαστε τήν θεϊκή τελειότητα».*

ΣΤ Τέλος ὁ μεγάλος καί ἔμπειρος διδάσκαλος τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἐξηγεῖ, τό πῶς ὁ ἄνθρωπος ἀλλοτριοῦται τοῦ κακοῦ, τό πῶς ἀποξενώνεται ἀπό τήν κακία, τήν πονηρία καί γενικῶς τήν ἁμαρτία, ὥστε νά ὁμοιάσει στόν Θεό. Αὐτή ἡ ἀλλοτρίωσις τοῦ κακοῦ γίνεται μέ τήν *«ὀσμή τῆς διανοίας»* καί μόνο. Ἀρκεῖ νά ἐπιδιώκει κανείς δύο πράγματα, δύο στόχους στήν ζωή του. Πρῶτον εἶναι ἡ διατήρησι τῆς καθαρότητος τῆς καρδιᾶς ἀπό τίς διάφορες ἐπιθέσεις τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νά τήν μολύνει μέ τίς ἀκάθαρτες σκέψεις καί μέ τά *«ἔργα τῆς ἡδονῆς».* Ὅταν ἡ καρδία δέν συγκατατίθεται στήν ἁμαρτία καί δέν ἐπιθυμεῖ νά δοκιμάσει καί νά πράξει τήν ἁμαρτία. Καί τό δεύτερο εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη καί ἡ ἐναπόθεσις ὅλης τῆς ζωῆς μας στό θησαυροφυλάκιο τῆς θεϊκῆς ἀγάπης, ὅπου *«τό θησαυρισθέν οὐ μόνον ἄσυλον καί ἀμείωτον εἰς ἀεί διαμένει»,* ἀλλά καί πολλαπλασιάζεται.

Ἐξ ὅλων τούτων συνάγεται πόση τιμή φέρει στόν ἄνθρωπο τό ὄνομα Χριστιανός. Τόν καθιστᾷ Ἀγγέλων ὁμοδίαιτον, κοινωνόν θείας φύσεως, οἰκεῖον τοῦ Θεοῦ καί συμπολίτην τῶν Ἁγίων. Ἀλλά ἐπίσης ἐξάγεται καί πόση εὐθύνη φέρει ὁ ἄνθρωπος πού ἔλαβε τό *«ὑπέρ πᾶν ὄνομα»* νά ἀνταποκριθεῖ στήν θεία τιμή καί εὐπρέπεια. Ἄς προσέξωμεν καί τό ἐπικίνδυνον τοῦ πράγματος μήπως φέροντες τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἀναξίως γίνομε ἔνοχοι καί κατακριθῶμεν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε., ΤΗΛ: 210 92 14 820, www.eptalofos.com.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ